

Poes: Dat haar was nog altijd miezerig.
Vrouw: Hij had tenminste geen kale plekken, zoals jij. Alle vrouwen keken jaloers naar mij als we over straat liepen. Wij liepen eigenlijk niet, we zweefden. D'r was een tovercirkel om ons heen. Een stralende zon. Dat was Geoffrey. Overal waar hij kwam begon alles te glanzen. Niemand had het koud met Geoffrey in de buurt. De vogels floten, de bomen veranderden hun blaadjes in bloemen. Overal liet hij een lekkere geur achter, een zalig briesje. Geoffrey aanbad mij. Uit dankbaarheid gaf hij me per dag 5 massages, hij kookte voor ons. Ik hoefde niks te doen, alleen maar in zijn schoot liggen. Overal vond ik papieren bootjes. Als je die openvouwde, dan stond daar een gedicht op. Die gingen allemaal over mij. Kleine bewonderbriefjes ondertekend door Geoffrey X. Wij hadden geen wakker. Geoffrey maakte mij's ochtends wakker met een regen van kusjes.

Poes: En toen? Vertel verder.

Vrouw: Maar op een dag liep Sabrina over straat. Ik zag ze aankomen, aan de overkant. Ze keek naar Geoffrey en hij keek naar haar, op een manier... Het was alsof het in een keer winter werd. Ijskoud kreeg ik het. Het is voorbij tussen Geoffrey en mij, dacht ik. De tovercirkel was weg, zo voelde dat.

Poes: En dat was ook zo. Geoffrey ging mee met Sabrina. Eerst was hij een van de modellen in haar castingbureau. Maar van bureau naar 't bed was niet zo ver.

Vrouw: Ik was Geoffrey kwijt. Ik heb 3 maand in de kast gezeten, zonder eten, drinken.

Poes: **Op een dag werd er geklopt.**

Vrouw: Hou op.

Poes: Ophouden? Ah nee, Geoffrey hield niet op. Hij klopte op de deur. Bleef kloppen.

Vrouw: Ik deed niet open.

Poes: Het is Geoffrey, hier. "Sabrina vindt mijn borstkas nog niet breed genoeg. Kun je me nog één keertje helpen?" Hij keek zo lief, zo zielig. "Ik zal je helpen," zei ze, maar ze dacht, "ik zal je terug krijgen." Ze spoot hem vol. Een maand later, hetzelfde liedje. Geoffrey knielde, smeekte op zijn blote knieën. Hij huilde: "Sabrina vindt mijn borstkas nog steeds te plat." Ze gaf hem nog een spuitje. En nog eens, En nog eens. Sabrina was nooit tevreden. "Kun je me nog één keertje helpen?" Nog een spuitje. **Nog ééntje.** Elke keer als ie dat zei pakte die haar vast. Ze smolt voor hem. Gaf hem zijn spuitje. Op het laatst kon hij bijna de deur niet meer door. Hij was een Tarzan geworden, een reuzenbodybuilder. Hij kwam niet voor haar, maar voor Sabrina die een steeds bredere borstkas wilde om tegenaan te leunen. Dat deed zo'n pijn. Hoe groter en breder Geoffrey werd, hoe groter haar pijn. "Nog een spuitje. Nog ééntje." "Geoffrey, je moet stoppen, trop is teveel, dat blijft niet goed gaan. Het is gevaarlijk" Geoffrey luisterde niet, hij wou Sabrina niet verliezen. Dus zorgde zij ervoor dat Sabrina Geoffrey verloor. Ze gaf hem een laatste spuitje..Geoffrey ontplofte. Heel haar huis hing vol met flarden Geoffrey. Overal stukjes vel. Bloed. Zijn blonde haar hing aan de kroonluchter. Ze liet een schoonmaakbedrijf het zaakje opkuisen. Twee weken hebben die nodig gehad. Ze vond later toch nog een piep-